ZEITUNGSDRUCKSAC[illegible]

Рік II. ч. 1. (1[illegible] Середа, 1. січня 1941. Ціна: 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-38
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Verwaltung: Reichsstrasse 34. Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Фірер до Збройних Сил Великої Німеччини

„1941 РІК ПРИНЕСЕ ЗАКІНЧЕННЯ НАЙБІЛЬШОЇ ПЕРЕМОГИ НАШОЇ ІСТОРІЇ"

Берлін, 31. XII. — Фірер та Найвищий Вожд звернувся з нагоди Нового Року з таким денним наказом до Німецьких Збройних Сил:

„Вояки! Націонал-соціялістичні збройні сили Великої Німеччини доконали у воєнному році 1940 перемог повних слави. Раз тільки бувають перемоги такої величини. Ви розбили ворога на суші, на морі та у повітрі з відвагою, що не має прикладу. Ваше геройство та Ваша вояцька снага вирішила всі завдання, що я їх Вам мусів поставити. Міць Вашої зброї перемогла у боротьбі сили наших противників. Але країни, що Ви їх зайняли, Ви морально завоювали своєю гордою поставою і зразковою дисципліною. В той спосіб вдалося завдяки Вашим високим вояцьким здібностям досягти того, що впродовж кількох місяців борні, а це має значіння для історії світу, безуспішне геройство німецьких збройних сил у світовій війні закінчилося додатковим успіхом: в лісі Компієнь остаточно стерта ганьба тодішньої невдачі. Як Ваш Найвищий Вожд дякую Вам, мої вояки сухопутньої армії, фльоти і летунства за Ваші чини, що їм годі найти рівні. Але я Вам дякую також і в імені всієї німецької нації. Ми згадуємо тих, що мусіли у цих змаганнях жертвувати своїм життям для майбутности нашого народу. Ми памятаємо також і про хоробрих вояків фашистівської Італії, що з нами звязана союзом.

Ця війна мусить продовжуватися, бо цього хотять демократичні підбехтувачі до війни та жидівські капіталісти, що стоять за ними. Представники світу, що летить у провалля, думають, що чейже може у 1941 році вони зможуть досягти того, що їм не вдалося у минулому. МИ ГОТОВІ. Озброєні як ніколи передтим стоїмо на порозі Нового Року. Я це знаю: Кожний з Вас виконає свій обовязок. Бо Господь Бог не залишає тих, що їм загрожує світ, але що відважно рішилися самим собі помогти. Вояки націонал-соціялістичних збройних сил Великої Німеччини! РІК 1941 ПРИНЕСЕ ЗАКІНЧЕННЯ НАЙБІЛЬШОЇ ПЕРЕМОГИ НАШОЇ ІСТОРІЇ!

Адольф Гітлер.

Д-р Франк вітає Фірера

Краків, 31. XII. — З нагоди Нового Року ґенеральний ґубернатор міністр д-р Франк склав Фірерові телеграфічно такі побажання:

„Мій Вожде! В імені всіх німців, що Ви їх післали служити у найбільше на Схід висуненому обсягу Вашої влади, маю сміливість дозволити собі побажати Вам усього найкращого з нагоди Різдва і Нового Року. З глибини наших вірних сердець та душ, що доказали свою вірність, бажаємо Вам як великому творцеві долі німецького народу, що не має собі рівних, переможного закінчення Вашого життєвого твору. Маю сміливість скласти святочне приречення, що ми вірні Вашому наказові день і ніч втримуємо тут лад, що ми його завели. Той лад це запорука, що ця область непохитно й виключно стоїть на службі Німеччини разом з усіми своїми людськими і матеріяльними силами.

Зі замку у Кракові, що Ви мені його призначили на місце урядового осідку, зголошую Вам якнайбільшу віру у перемогу та якнайсуцільнішу готовість до праці. Слава Вам, Мій Вожде!"

Відповідь Фірера

„ПАНОВІ ҐЕНЕРАЛЬНОМУ ҐУБЕРНАТОРОВІ МІН. Д-РОВІ ФРАНКОВІ У КРАКОВІ

Дуже Вам дякую за Ваш різдвяний привіт та за Ваші побажання всього добра, що Ви їх мені склали з нагоди Нового Року. Пересилаю Вам мої сердечні побажання.

З німецьким привітом

Адольф Гітлер."

Новорічне слово Ґен. Ґубернатора

Краків, 31. XII. — Ґенеральний Ґубернатор мін. д-р Франк звернувся з закликом до німців Ґенерального Ґубернаторства з приводу Нового Року. На вступі підкреслив, що з 1. січня 1941 р. починається великий вирішний рік, в якому Канцлер Адольф Гітлер після остаточної перемоги над грабіжницьким центром у Лондоні, забезпечить Европі та світові остаточний і корисний мир. Завдання німців Ґен. Ґубернаторства в 1941 р. — всіми силами з рішучою та зорґанізованою активністю допомагати Фірерові до його перемоги.

Кожний німецький урядовець, службовик і робітник виконає свій обовязок з твер-

(Докінчення на 2-ій сторінці)

1941

Краків, 31. грудня 1940.

У першому календарному році війни щезла Польща, у другому німецькі війська перемашерували Данію, зайняли Норвеґію, розбили Бельґію, Голяндію і Францію. З розторощенням могутньої французької армії та ліквідацією леґендарної лінії Мажінота, щезла в Европі й політична геґемонія Франції. Італія приступила до війни, загорівся італійсько-грецький фронт, закривавились північно-африканські піски. Повстав пакт трьох великодержав, що до нього прилучились ще три европейські держави. Балтійські держави перестали істнувати, як самостійні державно-політичні одиниці, відпали від Румунії терени в користь Совітів, Мадярщини й Болгарії, внутрі Румунії прийшли поважні політичні зміни. Анґлійські впливи тримаються в Европі тільки в однійєдиній Греції, зрештою вони до нащаду зліквідовані. Над самим анґлійським островом шаліє смерть і руїна, а щораз нові зміни в складі анґлійського кабінету свідчать наявно про політичні сумніви, що нуртують внутрі анґлійського громадянства.

Щойно з перспективи тих недовгих 16-и місяців можна перевірити, скільки історичних подій трапилось за той час! Яка нісенітниця твердити, що „нічого не діється", коли за несповна півтора року струснена в основах Европа та коли за той один останній рік хронікар виповнює цілі сторінки датами й фактами, що раз на завсіди ввійшли вже до шкільних підручників історії. Здеморалізовані блискавковим темпом німецьких воєнних походів, люди хотіли б, щоб усе ділялось миттю: коли призадумаються, що сталося в одному останньому році, признають, що швидшого темпа годі вимагати!

Нині вступаємо у третій календарний рік війни. Нема ніяких підстав думати, що станеться в ньому м е н ш е, ніж сталось у тому році, що його тепер пращаємо. У своїх Різдвяних бажаннях до німецької армії полевий маршал Бравчіч запевнив її, що в слушний час прийде заспокоєння туги німецьких вояків, що чекають приказу до остаточної розправи з противником, що залишився ще на полі бою. 1941-ий рік скаже своє рішальне слово. Виринуть у ньому й нові проблеми, на які не було місця в попередньому році. Скільки то людей хотіло б уже опинитись наприкінці 1941-го року, щоб могти робити його підсумки!

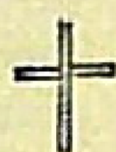
Минулий рік зазначився теж великими й поважними змінами у житті українського народу в межах Генерал-Губернаторства. З хаосу останніх 4-ох місяців попереднього року народилось те найцінніше, що є для кожної культурної нації: орґанізація. Українське життя на цьому терені ввійшло на більш-менше нормальні рейки. Повстала орґанізаційна верхівка у постаті УЦК, ввесь край покрився сіткою місцевих УДК, що обхоплюють цілість місцевого життя. Окремим статутом покликані до життя УОТ-ти, в рямцях яких має вміститись культурно-освітній рух, розмежований раніш у кількох давніх українських установах і орґанізаціях.

Виринули нові завдання, нові турботи, на місце первісно хаотичної метушні прийшла потреба пляново! та систематичної праці. Пішла теж конструктивна праця на цьому бур'яном зарослому терені вширину й вглибину.

Ця праця заторкнула теж майже небувалу раніш по цьому боці Сяну й Буга ділянку української преси. Рівно рік тому побачив денне світло часопис „Краківські Вісті", що появлявся спершу двічі, згодом тричі в тиждень. За минулий рік удалось нам розбудувати його настільки, що — за дозволом німецької влади — можна було перетворити його на щоденник, засновуючи одночасно популярний тижневик для народу. Зріст читачів та передплатників нашого щоденника, щораз більший гурт українських інтелектуалістів, що навязують з нами звязки співробітників та щораз більша щоденна пошта, яку дістає Редакція — свідчать про дійсну потребу тієї трибуни слова, що повстала у Кракові. З вдоволенням приходиться теж ствердити, що загалом наші земляки розуміють зовсім особливі умовини, серед яких можна видавати й редагувати український національний щоденник на східніх окраїнах німецького державного зверхництва, вірять у нашу добру волю та не мають до Редакції й Видавництва таких претенсій, що їх ми не були б усилі заспокоїти.

Просимо й надалі мати до нас те довіря, що з ним і ми споглядаємо на всі — радісні й невтішні — прояви українського громадського життя. Ніщо в нинішній час не є таке потрібне українській нації й українській справі, як гармонія і єдність. Колись ми жартували собі з гасла „де згода в сем'єстві", але нині нікому з нас не до жартів на цю тему. Всі інші великі гасла й ідеї стають безвартними фразами без внутрішньо-національної і внутрішньо-громадської згоди, гармонії почувань і гармонії праці. Вступаючи у новий календарний рік праці — будемо працювати під гаслом згоди в українській Рідні! Вважаємо, що нічого кращого Редакція нашого часопису не може обіцяти своїм Читачам і Передплатникам, як те, що в новому році пропаґуватиме гасло тієї згоди, тієї гармонії, яка є засновком усього та без якої неможливе ніщо!

З приводу НОВОГО РОКУ до нашої Редакції надійшли такі побажання від Архиєпископа Іларіона

Д-р ІЛАРІОН (ОГІЄНКО)

з Божої Ласки

АРХИЄПИСКОП ХОЛМСЬКИЙ І ПІДЛЯСЬКИЙ,

сердечно вітає Вас з Новим 1941-м Роком, щиро бажає Вам щастя та здоровля, й горливо молиться до Всевишнього, щоб у цьому Новому Році цілком сповнились всі бажання нашого Народу.

Новорічне слово Ген. Губернатора

(Докінчення з стор. 1-ої)

дою рішучістю і відданням себе в користь спільної мети. Війна знає тільки одне завдання: перемогу. Тому великі організаційні завдання безоглядного порядку треба дальше з цілою рішучістю продовжувати, щоб не зважаючи на якінебудь перешкоди забезпечити єдність у проводі та адміністрації. **Фірер призначив Г. Губернаторство як побічний край Великонімеччини** в нерозривному тривалому звязку з великонімецьким засягом влади і дав деякі автономічні права, які тільки тоді будуть добре зрозумілі, коли вони стануть основою для зростаючої власної готовости до праці у службі Фірера й Німеччини, з відкиненням всіх інших інтересів. Як сказав Фірер, **служба в Г. Губернаторстві — це найвища почесна служба**. Всі німці цього терену застосуються до цих слів Фірера.

У другому році істнування Ген. Губернаторства будуть розвиватися всі сили цього терену в господарській і політичній ділянці у всій ширині та в загальній німецькій спільноті пляново й можливо найбільш доцільно дальше. Велитенські інвестиції, що їх державний скарб Ген. Губернаторства вкладає в розбудову сітки шляхів, залізниць, поштових уладжень, великих будівель, фабричних уладжень, гребель, меліораційних робіт і т. п. цього року виявлять свої перші наглядні користі. В першому році Г. Г. побудовано понад 1.000 км. асфальтованих шляхів, а в чергових роках це число значно збільшиться. Незабаром покінчиться будова найбільшої греблі в Г. Г.

Під німецьким проводом переводять в Г. Г. **не тільки націонал-соціялістичну** державну адміністрацію, але також повну енергії господарську відбудову, що Німеччині, яка **вложила стільки** жертв крови й майна **на цьому терені**, принесе деяке вирівнання через підвищення видайности цієї землі. Фінанси Г. Г. розвиваються добре. На всіх ділянках пливе життя з новою енергією. Скрізь видно поправу.

Льояльне населення Г. Г. матиме охорону сильної німецької влади, що не хоче вести війни з робітниками й селянами, одначе вона рішена зламати всіми засобами державної влади кожну спробу проти мирної місії Німеччини. Тисячні маси ненімецького населення в Г. Г. вступили на шлях льояльного виконування своїх обовязків, що вийшло їм на користь. Вони забезпечили собі таким чином майно, свободу, працю, шкільництво для їхніх дітей, можуть виконувати свої релігійні практики та займатися їхніми мистецькими справами. Також забезпечене прохарчування цього терену з власних засобів. Введення модерних хліборобських уладжень запевнить відсталій місцевій господарці такі багаті жнива, що вони прохарчують і постійно зростаюче число населення. Одначе необхідні приписи щодо харчевих карток будуть дальше строго переводити в життя. До „паскарів" і лихварів всякого роду застосують найгостріші кари.

На всіх ділянках повинно дальше переводитися волю Фірера, скріплювати авторитет його держави, а плянова творчість на всіх ділянках праці Г. Г. повинна дальше корисно розвиватися. Реґуляцію Висли від джерел аж до гирла переведуть коштом багатьох міліярдів золотих. Ця ріка буде великим східнім транспортовим шляхом, що причиниться до господарської розбудови цієї землі.

Вкінці мін. д-р Франк привітав Фірера з початком 1941 року, подякував Йому та присягнув Йому вірність від німців найбільш на Схід висуненого краю під німецькою владою.

БОЖЕВІЛЬНІ ПЛЯНИ АНҐЛІЇ

Буенос-Айрес, 31. XII. — Відомий арґентинський щоденник „Памперо" дав Черчілеві знову гостру відправу. Щоденник обговорює те місце промови Черчіля, де той намагався вдавати перед італійським народом наче европейський континент рахується з можливістю американської допомоги для Анґлії. Він уже кілька місяців перед тим як Італія приступила до війни, таксамо впевнював, що Злучені Держави та інші американські нації підіпруть Анґлію. Арґентинський щоденник запитує, яким правом брітійський премієр має відвагу рішати з бундючною міною про справи, що є тільки і тільки власними справами американських держав. Очевидно, що плютократична камарилья вже давно заключила союз проти держав осі. Ця камарилья вірить у господарську могутність американського суходолу. Своєю непередуманою балаканиною Черчіль відкрив карти, що Анґлія вже від місяців думає, щоб Америку втягнути в европейський конфлікт. Анґлія хоче закинути на Америку сіти, щоб безпомітно її обмотати та щоби вона погибла разом з Анґлією. Анґлійська господарська місія, що приїхала з великими обіцянками, але порожніми кишенями, щоби перевести акцію у справі північно - американсько позички, заяви про збірну безпеку та всі інші макіявельські хитрощі — це все поодинокі ока тіє сіти. Та треба сподіватися, що здоровий розум американського народу збагне ті божевільні пляни й він не кинеться у хату, що валиться у вогні.

АНҐЛІЯ ПРОТИ ІРЛЯНДІЇ

Ню-Йорк, 31. XII. — Як довідується агенція „Есошіейтед Прес", Анґлія узалежнила вивіз ряду продуктів до Ірляндії від дозволу. Іде тут про всякого роду фабрикати, привожені до Анґлії шляхом через Атлантик, а саме паша для худоби, штучні навози, тютюн, помаранчі, цитрини і т. п. Ці розпорядки входять у життя з днем 1. січня 1941 р.

ІТАЛІЙСЬКА ВІДПОВІДЬ ЧЕРЧІЛЕВІ

Рим, 30. XII. — У звязку з радієвим „закликом" Черчіля до італійського народу секретар фашистівської партії переслав усім префектам (старостам) такі телеґрами:

„Жалюгідна затія Черчіля доказує, що добре не знають нової Італії, або буцімто не хочуть пізнати цієї нової Італії, натхненої вірою в перемогу, готовістю до жертв і непохитною вірністю до особи Дуче, що є втіленням цілого народу. Немає сумніву, що анґлійці матимуть змогу пізнати цю нову Італію в найближчій майбутності, але на їх власну шкоду".

Події 1940 року

Минув 1940 рік пребагатий у події, як ніодин ще в історії людства. Пригадати їх та обгорити кожну зокрема в рямцях одного часописного числа — не сила. Тому мусимо вдоволитися хронольоґічним зіставленням найважливіших подій того великого року, пригадуючи в коротких коментарях тільки найбільш суттєві моменти. Але вже й цей огляд дає нам ясну картину могутніх потрясень, що їх у 1940 р. пережила і дальше переживає Европа.

2. січня: Англія проголошує декларацію в справі підтримки Фінляндії, що веде війну зі Совітами. Одночасно обіцює допомогти оборонній підготові Швеції. (Як знаємо, все покінчилося на словах).

4. січня: Відкриття конгресу (парляменту) Злучених Держав. През. Рузвелт заявив, що сподіється втримати Злучені Держави осторонь війни.

5. січня: Зміни в англійському уряді. — Міністр військових справ, жид Горе Белайш уступив. На його місце прийшов Стенлей.

30. січня: Промова канцлера Гітлера у Спортовій Палаті в Берліні.

„Запевняю пана Черчіля: Те, що Англія за пять місяців дотепер зробила, ми знаємо; те, що зробила Франція, знаємо теж. Але мабуть він не знає, що зроблено за 5 місяців у Німеччині. Ці панове здається думають, що ми останніх 5 місяців проспали. Але відколи я виступив на політичну арену не проспав я ні одного — одніського важливого по суті дня, а не то 5 місяців. Можу дати німецькому народові лише одне запевнення: У цих пятьох місяцях створили ми щось велитенське, супроти чого бліднe все, що повстало в Німеччині в останніх сімох роках".

— Японсько-совітська гранична комісія, що працювала в Харбіні від 7. січня припинює свою роботу з причини ріжниці поглядів.

5. лютого: Найвища Воєнна Рада західніх держав вирішує тримати напоготівлі військові частини для Фінляндії. — Трус у совітській амбасаді в Парижі.

11. лютого: В Москві підписують новий господарський договір між Совітами та Німеччиною.

13. лютого: В Римі засідання Найвищої Ради Оборони під проводом Мусолінія: „Італія не хоче бути бездільним глядачем".

18. лютого: Рішальні бої на совітсько-фінському фронті у яких сов. армія переломлює оборонну лінію Манергайма. Загрожене місто Віпурі (Виборг).

2. березня: Звідомлення німецької начальної команди за 6 місяців війни:

„У воєнному поході, що тривав 18 днів, польська армія розбита, польські дивізії розпорошені та простір польської держави аж по кордон німецько-совітських інтересів, окупований. Таким чином Німеччина в дуже короткому часі випередила намір ворога, що хотів примусити її до війни на два фронти. Ворог не поспів ніде вдарити, на ніякому відтинку та навіть на передпіллю лінії Зіґфріда.

„...Втрати анґл. воєнної фльоти доходять до 2 міліонів тонн затопленего торг. тонажу, 335 ворожих літаків зістрілено."

10. березня: Промова канцл. Гітлера в день поминок по поляглих:

„Як вожд нації, як канцлер держави і як найвищий полководець німецької збройної сили живу нині для одного лише завдання: віддатися думками день і ніч для справи перемоги, змагатися для неї, працювати і боротися та якщо треба, не пожалувати і власного життя у свідомості, що цим разом рішається майбутнє німецького народу на цілі століття."

12. березня: Совітсько-фінський мировий договір:

Карельський півострів з м. Віпурі та побережем озера Ладоґа прулучено до Совітів. Півостров Ганґе виарендуваний Совітам. Свобідний товаровий транзит через фінську територію до Норвеґії та Швеції.

18. березня: Зустріч канц. Гітлера з Мусолінієм на Бреннері.

20 березня: Французький премієр Далядіє уступив. Новий уряд творить Поль Рейно.

5. квітня: Англійська спроба саботажу на Дунаю. В Джіюрджію (румун. порт на Дунаю) арештовують кораблі з вантажем каміння та вибухових матеріялів.

9. квітня: Німеччина бере під свою охорону Данію та Норвеґію.

Німецькі війська в Данії, столиця Копенгаґен занята. — У проливах і здовж берегів заложені нім. мінові запори. Ряд норвежських міст зі столицею Осльо занята. Морський бій з англ. фльотою коло

БОГДАН ЛЕПКИЙ 1)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

„Випиймо, Мартине, хай наше не гине", — промовив сотник Телеп, і підніс чарку свому товаришеві, худому й високому, як тичка, козакові.

Цей глянув і раменами здвигнув: „Не хочу!"

Телеп очі вирячив на нього. „А це знов що? Старий липняк, що й гетьманові не сором було б напиться, а ти не хочеш?!"

„Не хочу!"

Телеп згірдливо всміхнувся. „Я забув, що ти шляхотно уроджений, Валентий Босий-Босаковський".

„Хлопе! — гримнув на нього Босаковський. — Хоч я й окозачився, так ти мені моїх родових клейнодів не торкай, бо який добрий і ввічливий, а пóбю, їй Богу, пóбю!"

Голос його гуготів так, що годі було знати, чи він сердиться, чи жартує. І ціла його поява була настільки дивна й незвичайна, що хто його вперше побачив, то не знав, чи боятися того чоловіка, чи сміятися з нього. До високого росту додайте закарлючений довгий ніс, вус, як у сома, й неоднакові очі: одно пивне, а друге зеленкувате. Козаки сміялися, що він пивним зазирає до пива, а зеленкуватим до вина, обома до шинкарки, або до її дівчат-дзиґльованок. Одним одну бере, а другим другу, які очі котра з них і любить.

Та не зважаючи на те, Босаковський твердо вірив у свою непоборну силу над слабим Евиним родом. „У мене, — казав, — кожна влюблюється з місця. Але то кожна!" — і підкручував вус, що за хвилину знов йому на губу звисав, буцім не погоджувався зі своїм паном.

І тепер пан Валентий Босаковський правою рукою підкрутив того неслухняного вуса, а лівою голову підпер, буцім вона така то вже важка думками, що сама й триматися не може. Його очі прилипли до шибок невеличкого віконця, на яких дзиґтіла муха, безрадно бючись у павутинні.

„Пеш, чи ні?" — гукнув у друге Телеп. — „Не люблю таких кумедій. Пий!"

„Не хочу. Осточортіла мені чарка. Десь другий випе одну, другу, третю і вже готовий, а я пю і пю ціле життя і впитися не можу. А хотів би. Хотів би, щоб не бачити того, що тепер діється на світі".

„Ого!"

„А так. Хоч би й тому, щоб не дивитися на таких дурнів, як..." — і не докінчив, лиш на Телепа спід ока глянув.

„Хвилозоф!" — підсміхнувся Телеп. — „Чи ти, було, в Київській Академії не вчився?"

„В Київській ні, але в Кракові до наук пристращався, тільки..."

„Тільки що?"

„Тільки Марс мене впору з обіймів муз і ґрацій вирвав, а то я нині може пасторал, замісць шаблі й інфулу замісць шапки носив би".

„Інфулу, інфулу!" — реготався Телеп, уявляючи собі Босаковського з жезлом та інфулою. — „Хотів би я тебе бачити в тій, як ти кажеш, інфулі!"

Босаковський насилу робив поважну міну. „Сотник, а чогобудь смієшся, як чорняк. Бог один знає, як мені важко в такім неедукованім товаристві жити. Випю хіба".

І випив. Хвилина мовчанки. Аж Телеп буцім щось пригадав собі: „Ага, а якже там з тією головою? Не вже ж вона дійсно така тверда в тебе?"

„Не тверда, а моцна, як сталь. Раз я у підстарости на хрестинах бувши..."

„То ти і в підстарости бував?"

„Фі! Велика мені птиця, підстароста! Мене й до воєводи на покої пускали!"

„Чистити?..."

ерген, 9 кораблів пошкоджених. Два німецькі ружляки наїхали на міни.

10. квітня: Анґл. наступ на Нарвік відбиий, знищено 6 торпедовців.

13. квітня: Новий великий анґл. наступ а Нарвік, анґл. торпедовець „Коссак" знищений. Нім. торпедовці відтягаються до портів і припиняють бій вистріливши осаню ґранату.

22. квітня: Німецький наступ з Тронтайм на Альснес; англійці відступають. Норвежська армія піддається.

3. травня: Англійці віддавши Андальснес, втікають з Намзос. Норвежський уряд тікає до Англії.

8. травня: Сов. ґен. Тимошенко стає нар. комісарем військ. справ, Ворошилов головою Ради Оборони.

10. травня: Початок боїв на Заході:

Відозва канц. Гітлера до вояків: „Година вдаила, робіть ваше діло!" Нім. армія перейшла широким фронтом кордони Люксембургу, Бельгії та Голяндії, здобуваючи Маастріхт і Мальмеді.

— Уступлення Чемберлена, премієром став Черчіль, військовим міністром Іден. — Анґлійці захоплюють голяндські кольонії Кірасо й Аруба у Сх. Індії.

14. травня: Голяндська армія піддається; уряд тікає до Лондону.

16. травня: Паде Намюр. На південь від Мобеж перервана лінія Мажіно, вилом на 100 км. ширини. 12 тисяч полонених.

17. травня: Столиця Бельгії Бріссель у німецький руках. Бельґ. уряд тікає через Остенду до Лондону.

18. травня: Ціла Голяндія в німецьких руках. — Німецька армія переходть Сомбру та Оазу і бере 110 тисяч до полону.

— Кріза французького уряду. Петен заступником премієра, Рейно міністром справ військ., Далядіє міністром закорд. справ.

20. травня: Французька IX. армія розторощена. Німецькі війська здобувають Аррас, Амієн та Абевій і доходять до французького побережжа. Начальний вожд французької армії Ґамлен уступив, на його місце приходить Вейган.

22. травня: Черчіль летить до Парижа, де переговорює м. ін. у справі забезпеки відвороту анґлійського війська французькими частинами.

24. травня: Три французькі армії, ціла бельґійська армія та анґлійський експедиційний корпус вповні окружені. Бульонь, Кортрик та Ґент зайняті.

26. травня: Німецькі війська здобувають Кале, англійці втікають з Дінкірхен.

28. травня: Бельґійський король капітулює разом зі своєю армією. Німецькі війська обсаджують Ліль, Остенду та Арментієр.

30. травня: Французька північна армія перестає існувати.

4. червня: Німецькі війська здобувають Дінкірхен.

Тут кінчиться перша фаза німецького наступу на західньому фронті. Ефект: 1 міліон 200 тисяч полонених, 1841 зістрілених літаків, 1600 знищено на землі заки вспіли вилетіти. Німецькі втрати: 10.252 вбитих, 8.493 пропавших без вістки, 42.523 ранених. Втрачено 432 літаків.

5. червня: Друга фаза німецького наступу на Заході починається в напрямі тзв. „лінії Вейґана". Канц. Гітлер оголосив відозву до німецького народу. — Нова кріза французького уряду, з якого виходить Далядіє. — У военному міністерстві ґен. де Голь.

6. червня: Німецька армія переломлює лінію Вейґана.

9. червня: Анґлійці покидають Нарвік, ціла Норвеґія в німецьких руках. — В Москві доходить до порозуміння між Совітами та Ніппоном у справі кордонів на Дал. Сході.

10 червня: Італія приступила у війну.

„Вирішивши проблему наших сухопутніх кордонів, беремо за зброю, щоб визначити з черги наші морські кордони... У трете підіймається пролетарська та фашистівська Італія, сильна, горда, обеднана як ще ніколи. Гасло одиноке, катеґоричне і для всіх обовязуюче; воно пливе вже у світ на хвилях етеру та розпалює і захоплює серця від Альп аж до Індійського Океану: Перемогти!" (З промови Мусолінія в Римі).

12. червня: Німецькі війська перейшли у Франції ріку Марну. — Туреччина рішається не вступати у війну так довго, доки на неї не нападуть.

13. червня: Друга фаза німецького наступу на Заході закінчена. Повний розвал французького фронту. Французький уряд втікає до Бордо. Німецькі війська займають Гавр. — Німецьке командування проголошує втрати в Норвеґії: 1.307 вбитих, 1.604 ранених, 2.375 пропавших підчас морських транспортів. Втрачено 46 літаків.

14. червня: Німецька армія входить до Парижа. — Еспанські частини займають Танжер.

15. червня: Німецькі війська здобувають Верден і переломлюють лінію Мажіно на фронті Зари.

17. червня: Німецькі війська доходять до швайцарського кордону коло Панталіе. — Паде Мец, Бельфорт і Діжон. — Новий уряд у Франції під проводом Петена. Петен заявляє: „Франція мусить скласти зброю". — Совітські ноти до Латвії, Естонії та Литви.

18. червня: Канц. Гітлер і Мусоліні устійнюють у Мінхені умовини припинення боїв з Францією.

19. червня: Останки лінії Мажіно здобуті німецькими військами; паде Штрасбурґ і военний порт Брест. — Вночі перший відплатний налет на Анґлію.

20. червня: Паде Ліон.

21. червня: В історичному ліску коло Компієнь передає канцлер Гітлер французам умовини припинення боїв. Кінець боїв в Елязас-Льотрінґені — на цьому тільки відтинку пів міліона полонених. — Президент Франції Лебрен хоче скласти другий уряд в Альжирі, Ляваль домагається від нього уступлення.

22. червня: Договір про перемиря підписаний. — Румунський король Карло перемінює „ФронтНаціонального Відродження" на „Національну Партію".

24. червня: Італійський уряд передає Франції свої умовини перемиря. — В Ніппоні новий уряд князя Коное.

25. червня: Перший день перемиря. Проголошення умовин перемиря:

Франц. армія буде розпущена. Окрема комісія вирішить видачу военного матеріялу. Франц. военна фльота мусить здебільша розброїтися. Заборонено відпливу з портів франц. торговельній фльоті й заборонено відлету літакам. Негайне звільнення німецьких полонених та інтернованих.

26. червня: Перший італійський налет на Мальту. — Совітський ультімат Румунії у справі Бассарабії.

27. червня: Нім. частини доходять до еспанського кордону.

29. червня: Франц. уряд переноситься до Віші.

1. липня: Румунія відступає Совітам Басарабію та відрікається від анґлійських ґарантій.

4. липня: Новий румунський уряд Джіґурту навязує переговори з Німеччиною.

8. липня: Підписання нім.-шведського договору про користування шведськими залізницями. — Анґлійсько-італійський бій

„Хлопе! Або слухай ґрешне, що шляхта говорить, або..." — і не докінчив.

„Слухаю вже, слухаю. Розказуй!"

„Отож раз у підстарости на хрестинах бувши, попав я в товариство пяниць. Ану, кажуть, покладем Босаковського під лаву. А я собі гадаю: Скорше вас на мари покладуть, ніж ви мене упете. А все ж таки вважаю, що воно буде".

„І що?"

„І підносить мені чарку хазяйка, а я пю і в ручку цілую, підносить хазяй, я пю і..."

„...і в ручку цілую", — доповів за нього Телеп.

„Брешеш! То тільки хлопство панів у руку цілує, а ми брата шляхтича цілуємо..."

„Ну, ну, не кінчи де, а розказуй, бо не скінчиш до рана".

„Для тебе й розказувати не варто, бо ти слухати не вмієш. Загалом розібрало собі хамство, страх, як розібрало! Але ми вам ще цього хмеля вибемо з голови, ой, вибемо, так мені Боже дай до моїх „майонтків" вернути!"

„Це вже труднувато буде".

„Чому?"

„А то тому, бо люди ще на місяць дороги не зробили".

Босаковський вовком на Телепа глянув: „Ех, Телеп, Телеп! Як я тебе телепну!"

„Лиши... Розказуй, кажуть тобі".

„На чім я став? Ага, прийняв я від каноніка чарку й випив, прийняв від старости й випив, прийняв від ще когось і також випив, а тоді й кажу: А гов! Так не може бути! Хто хоче зі мною пити, то хай перше вихилить стільки келихів, скільки я вихилив і тоді він мені рівня".

„А вони?"

„Згодилися. Пемо. Пятий, шестий, семий, ще якось ішло, але після десятого всі покотом лягли. Повиносили їх, кого до боківок, кого до маштарки, а ті, що ще трималися на ногах, бігством спаслися. Так я і побідником на боєвищі залишився".

„Та що ти такого брехуна слухаєш, сотнику!" — почулося нараз від порога. Кількох козаків увійшло у коршму, при шаблях і з пістолетами за поясами, бо часи були непевні. „Та що ти його слухаєш? Він і рідного батька обрехав би, коли б лиш мав".

Босаковський насунув на голову полинялу боброву шапку і вдавав, що йде, бо обидився.

Та його не пустили. Любили зубожілого поліського шляхтича, що до їх сотні після Хмельниччини пристав, добре бився, Україну щире любив і тільки іноді вдавав, немов то він велику ласку козакам робить, що з ними дружить. А ще його й за те любили, що велику „фантазію" мав. Розказував несотворені речі й вигадував таке, що аж вуха пухли. Чванився ласкою короля Володислава, якого навіть на очі не бачив, і маєтками, яких ніколи не мав і любощами з панями й панночками, що їх ніколи й на світі не було.

У военних часах, коли шабля всякому наскучить, такий чоловік це справжня благодать. Потягни його за язик і він тебе розважить, дасть хоч на хвилину про военні страхіття забути.

„Сідай, Босаковський", — казали йому, — „сідай і пий! Дякуй Богові, що водою не мусиш спраги гасить".

„Водою? Фу! Від води жаби в череві беруться. У мене..." — й хитро всміхнувся. — „У мене в замку, біля Хведоркова, є ще дві барилочки такого масляча, що лиш пальці лизать".

„А не брешеш?"

„Так мені, Боже, дай до моїх майонтків вернуться. Заховав мені цього масляча мій дворецький і так дотепно заховав, що навіть Кривоніс не знайшов, гуляючи зі своїм загоном у моїм родовім замку".

„Ну," — озвався Телеп, — „це ти вже, братчику, здорово пробрехався, бо щоби де Кривоніс гуляв, а вина не занюхав, так того ще ніколи не бувало".

А хтось із козаків докинув: „Але ж бо Кривоніс у Хведоркові ніколи й не бував".

(Д. б.)

на Середземному Морю.

11. липня: Зміни у франц. уряді: марш. Петен премієром. Президент Франції Лебрен уступає.

19. липня: Засідання нім. парляменту в приявности ґр. Чяно. Канц. Гітлер востанне відкликується до тверезого розуму анґлійців:

„У цій війні буде знищена велика світова імперія. Імперія яку я ніколи не мав наміру знищити, або хочаб її пошкодити... Я знаю, що це буде Анґлія. У цій годині вважаю обовязком власної совісти звернутися ще раз зі закликом до здорового розуму також в Анґлії. Думаю, що можу це зробити бо не говорю як переможений „але як переможець: я не бачу причини, що примушувала б продовжувати цю війну."

21. липня: Литва, Латвія та Естонія входять у склад Совітського Союзу.

23. липня: У відповідь на заклик Фірера анґл. міністер закорд. справ Геліфакс заявляє: „Цю боротьбу переведемо аж до кінця, навіть колиб це мало нас все коштувати."

26. липня: Румунські міністри в Берліні у Канц. Гітлера.

27. липня: Канцлер Гітлер приймає болгарського премієра Фільова і мін. зак. справ Попова. — Румунські міністри їдуть до Риму.

2. серпня: Молотов говорить перед Найвищою Радою про закорд. політику: „Взаєминам з Німеччиною мають тверду основу; ми додержимо строго наші договори."

17. серпня: Німеччина проголошує тотальну бльокаду анґлійських островів.

19. серпня: Італійці здобувають анґл. кольонію Сомалі.

30. серпня: Роземний суд великодержав оси у Відні: Румунія віддає Мадярщині північно-східню частину Семигороду і дістає за це ґарантію своїх кордонів.

5. вересня: Переворот „Залізної Ґвардії" в Румунії. Король Карло зрікається престолу в користь свого сина Михайла. Ген. Антонеску провідником держави.

7. вересня: Румунсько-болгарський договір у Крайовій. Болгарія дістає назад південну Добруджу.

25. вересня: Еспанський міністер закорд. справ Серано Сунер у Канц. Гітлера.

27. вересня: Німеччина, Італія та Ніппон підписують в Берліні „Договір Трьох". Всі три держави заґарантували собі взаємно провідні функції в Европі та Східній Азії. На випадок нападу інших держав зобовязуються до взаїмної помочі.

2. жовтня: Чемберлен виходить з уряду і під натиском Черчіля покидає також провід консервативної партії.

3. жовтня: Канц. Гітлер і Мусоліні зустрічаються на Бренері.

12. жовтня: Німецька військова місія приїздить до Румунії; німецькі інструктори в румунській армії та нім. охорона в румунському нафтовому басейні.

16. жовтня: Анґл. військовий міністер Іден на інспекції в Єгипті.

18. жовтня: Анґлія отвирає т. зв. бірменську дорогу до Китаю для транспортів зброї армії Чанкайшека. Японці відповідають негайно бомбовими налетами з території французького Індокитаю.

23. жовтня: Зустріч Канц. Гітлера з еспанським вождом ґен. Франком.

24. жовтня: Канц. Гітлер приймає франц. прем. Петена. — В налетах на Анґлію беруть уперше участь італійські літаки.

28. жовтня: Зустріч Канц. Гітлера з Мусоліні'ем у Фльоренції. — Німеччина підписує у Москві новий господарський договір. — Ляваль стає франц. міністром закорд. справ. — Італійський ультимат Греції, — Італія жадає для себе на час війни баз у Греції. Греція відкидає ультимат; починається італійсько - грецька війна.

6. листопада: Італійці йдуть вперед в Епірі та переходять ріку Каляма. — Вибори президента в Америці: перемагає Рузвелт.

8. листопада: Канц. Гітлер говорить в Мінхені: „Анґлія не хоче миру, отже боротьба до остатку".

10. листопада: Великий землетрус на Балкані, причому найбільш потерпіла Румунія.

12. листопада: Молотов у Берліні переговорює з Канц. Гітлером, марш. Ґерінґом та мін. Рібентропом. Офіційне звідомлення каже: „В усіх важливих справах прийшло до повного порозуміння".

16. листопада: Греки починають протинаступ в Епірі.

20. листопада: Мадярщина приступає до „Договору Трьох". — В Швайцарії розвязують „Орґанізацію Націоналістичного Руху".

23. листопада: Румунія приступає до „Договору Трьох".

24. листопада: Словаччина приступила до „Договору Трьох". — Деканозов став совітським амбасадором у Берліні.

6. грудня: Маршал Бадоліо уступив, шефом генер. штабу італь. армії стає ґен. Кавалеро.

9. грудня: анґлійці починають протиіталійський наступ в Єгипті на Сіді ель Барані.

10. грудня: Канц. Гітлер говорить до робітників у фабриці зброї: „Німеччина не програє ні мілітарно, ні через протягання війни під господарським оглядом. Що не діялось би Німеччина вийде з цієї війни переможно".

12. грудня: мадярський міністер закорд. справ Чакі приїздить до Білгороду й підписує договір приязни з Югославією.

18. грудня: Канц. Гітлер приймає нового совітського амбасадора в Берліні Деканозова. — В північній Африці завзяті бої в обласі Бардія в італ. Лібії.

19. грудня: Президент фінської республики Каліо нагло вмирає. Його наслідником стає Риті.

22. грудня: В Уошинґтоні вмирає амбасадор Анґлії лорд Лотіен. Його наслідником став дотеперішний міністер закорд. справ лорд Гелифекс. Міністром закорд. справ стає знову Іден. — Швайцарія протестувала з приводу анґлійського бомбардування Базелю.

23. грудня: На місце амбасадора Курузу іменуваний ніппонським амбасадором у Берліні ґен. Ошима. — Франція розвязала відому французьку пресову аґенцію Аваса та створила на її місце „Французьке Національне Інформаційне Бюро".

24. грудня: Останній заклик Папи помирення.— Радіева промова заступника Фірера мін. Геса.

26. грудня: Анґлійське летунство бомбардувало підчас Різдвяних Свят пристані і міста у зайнятій частині Франції, що спричинило смерть багатьох осіб.

28. грудня: Німецькі военні кораблі обстріляли австралійський острів Навру на Тихому Океані. — В Анґлії зменшили раціі мяса для війська і населення.— Злучені Держави позичили Арґентині 50 міліонів долярів.

30. грудня: Німецьке летунство бомбардувало Плімавт. Невдача анґлійської господарської місії в Уруґваї. В італійській Східній Африці призначили головним господарським комісарем сен. Ґаспаріні. — Основна реформа виховання у Франції.

31. грудня: Денний наказ Фірера до німецьких збройних сил з нагоди Нового Року. Новорічні побажання Ґен. Ґубернатора мін. д-ра Франка для Фірера. Новорічний заклик Ґен. Губернатора мін. д-ра Франка. Промова мін. Дарре до німецького хліборобства. Промова мін. Ґебельса з нагоди закінчення Старого Року.

Нова повість Богдана Лепкого

НА СТОРІНКАХ „КРАКІВСЬКИХ ВІСТЕЙ".

Дбаючи постійно про те, щоб Читачам „Краківських Вістей" дати побіч вичерпуючої інформації з загальносвітового політичного й нашого, українського життя, також цікаву лектуру з ділянки письменства й літератури — Редакція виєднала у нашого відомого письменника, автора єдиної в нас історичної трильогії, БОГДАНА ЛЕПКОГО згоду друкувати на сторінках нашого щоденника його нову повість п. н. „КРУТІЖ".

„КРУТІЖ" — це історична повість — малюнки з часів гетьманування ГЕТМАНА ІВАНА ВИГОВСЬКОГО.

„КРУТІЖ" — це зеркало доби распрі, коли нерозгадані сили штовхали несвідомі маси на спротив Гетьманові, вживаючи для цього благих фактів а то й зовсім сфінгованих доказів — арґументів.

„КРУТІЖ" — це відслонення перед нами зовсім НЕВІДОМОЇ широкому загалові СТОРІНКИ НАШОГО МИНУЛОГО.

„КРУТІЖ" — зацікавить Читачів від першого розділу й триматиме це зацікавлення в зростаючому насиленні аж до останнього розділу.

„КРУТІЖ" — вдоволить своїм змістом усіх, що цікавляться МИНУЛИМ, що бажають мати ДОБРУ ІСТОРИЧНУ ПОВІСТЬ.

Друк цієї історичної повісти — малюнків починаємо в СЬОГОДНІШНЬОМУ ЧИСЛІ.

Вона появлятиметься ЩОДЕННО в таких же розмірах крім недільного числа, коли йтиме — як звичайно — сторінка „ЛІТЕРАТУРА Й МИСТЕЦТВО" та ці фейлетони, що йдуть у кожному недільному числі.

Віримо, що Читачі з вдоволенням привітають на сторінках нашого щоденника НОВУ ІСТОРИЧНУ ПОВІСТЬ БОГДАНА ЛЕПКОГО. РЕДАКЦІЯ.

Ніппон і американські погрози

Токіо, 31. XII. Намір Злучених Держав обмежити довіз товарів з Ніппону не збентежив ніппонської прилюдної думки. У звязку з тим недільні токійські щоденники заявили, що коли б Злучені Держави ввели такі засоби, то це викликало б такі наслідки, що над ними ще добре будуть надуматися американці. Щоденник „Йоміюрі Шімбун" вказує, що коли б обмежити довіз сирого шовку до Зєдинених Держав, то Америка станула б теж перед поважною проблемою. Біля 100.000 американських робітників працює у фабриках, що переробляють ніппонський сирий шовк. „Йоміюрі Шімбун" передбачує такі наслідки обмежень, що їх думає завести Америка: Припинення ніппонсько - американських господарських взаємин рівнятиметься війні з Ніппоном. Проти цього буде опозиція громадської думки Злучених Держав. Ніппон переведе тоді відповідні протизасоби: буде вживати більше сирого шовку в краю та подбає за те, щоб відкрито нові ринки збуту у східньоазійській смузі. Злучені Держави матимуть ще нові труднощі, бо вони пекуче потребують цини й ґуми зі Східньої Азії. Врешті ніппонський щоденник зазначує, що становище Ніппону супроти Злучених Держав основно зміниться, коли успішно закінчаться ніппонські господарські переговори з Індокитаєм та Голяндською Індією.

Завзяті летунські бої в Африці

Рим, 30. XII. — **Головне Командування Італійської Армії** повідомляє: У прикордонному районі **Киренаїки**, на фронті Бардії — гарматня пальба й діяльність стеж. Одна з італійських змоториз. батав при співучасти летунства ворожий змоторизований відділ, а його членів взяла до неволі. Знищено кілька ворожих панцирних возів. Один італійський воєнний корабель обстрілював здовж побережжя панцирні відділи, розпорошуючи ворожі відділи та примушуючи до мовчанки змоторизовану артилерію.

Італійські ловецькі літаки звели завзяті бої з ворожими літаками.

Два італійські торпедники заатакували й поцілили один ворожий монітор і однє торпедне човно. Італійські бомбовики атакували успішно ворожі передні становища та змоторизовані батави. Один з італійських літаків затопив торпедою на Середземному Морі пароплав місткости 5.000 тон. Загалом зістрілено 3 ворожі літаки. Пропали 2 італійські літаки.

На ґрецькому фронтці ворожі аатки відперто завдяки рішучим протинаступам італійських військ. Гарматнім вогнем розпорошено ворожі відділи. Бомбові й ловецькі ескадри перевели систематичні атаки на грецькі війська, їхні становища та вузлові схрещення шляхів. Заатаковано ворожу морську базу — Превесу. Поцілено кораблі, що стояли в цій пристані. Одне з італійських підводних човнів не вернуло з рейду по Атлантику.

У Східній Африці діяльність артилерії та кінних стеж на кордоні Судану. Одна ловецька ескадра перевела у приземному леті атаку на самоходову баатву, та обстріляла скорострілами військові частини в поході. Кілька вантажних самоходів згоріло. В повітряному бою з пятьома ворожими ловецькими літаками типу Ґлостер зістрілено 4. Пропав один італійський літак. Ворожі літаки збомбардували кілька місцевостей в Етіопії, без ніяких шкід.

Налет на Плимавт

Берлін, 30. XII. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Ніччю на 29. ц. м. німецькі бомбовики заатакували портові обєкти у Плимавт, спричинили пожежі і вибухи. Підчас стежних летів у день німецькі літаки обкинули бомбами ряд важних військових обєктів на східньому побережжі Англії. Кромі цього спадні літаки сильно й успішно бомбардували одно важне промислове заведення у Крів.

На схід від Гервич одна бомба поцілила корабель місткости 10.000 тон., що плив у конвойованому транспорті та стала причиною пожежі корабля. На схід від Савтвалд німецькі летуни поцілили склад мін. На північний захід у віддалі 200 км. від Лайдондери німецьке летунство заатакувало великий конвойований транспорт. Одна важка бомба поцілила один вантажний корабель. Він перехилився на хвилях моря та пішов на дно.

Підчас мрячної погоди один ворожий воєнний корабель намагався наблизитися до побережжя Каналу Ля Манш. Артилерія німецької фльоти відкрила на нього вогонь. Після кількох влучних сальв ворожий корабель пропав з очей.

Минулої ночі більші відділи боєвих літаків знову бомбардували Лондон.

Минулої ночі кілька ворожих літаків скинуло бомби на терен Німеччини та на зайняту територію на Заході. Всі бомби без виїмку попали у вільний простір та у море. Німецька протилетунська артилерія зістрілила два ворожі літаки.

Невдача Англії в Арабії

Міляно, 31. XII. — Звітовик торінської „Стампи" повідомляє з Бейруту, що англійська розвідка приготовляла повстання проти короля Ібн Савда в Арабії. Поліція викрила приготування та не допустила до нього. Ґенеральний консуль Арабії Санда в Дамаску склав на доручення уряду таке вияснення:

Серед осіб, замішаних у підготову повстання, був шериф Абдул Гамід і низка інших політичних осіб. Арештовано всіх провідників повстання. Шерифа покарано смертю, а інших провідників засуджено на різні тюремні кари. Всі вони були у звязку з англійською Интелидженс Сервис.

У звязку з цим „Стампа" пише, що замах проти уряду Ібн Савда здирає зовсім заслону тайни, що прикривали положення в арабському світі. Англійська пропаганда намагається всіми способами представити великодержави оси як ворогів арабських народів. Одначе щоденні факти доказують, що гнет і терор виходить тільки з боку англійських чинників. Воєнне положення влегчує укривати правду. Там, де годі отверто стосувати терор, бо стрічає на виразний опір, починає свою діяльність ославлена Интеледженс Сервис. Таке положення є в Єгипті, де усунули без ніяких обиняків премієра й міністра війни, бо вони отверто не хотіли підпорядкування египетського уряду наказам англійських ґенералів.

Що торкається Ібн Савда, то ця справа для англійців ще поважніша, бо цього хороброго володаря вважали все ворогом англійського імперіялізму. Факт, що практики Интелидженс Сервис виходять недвозначно на денне світло, мусить викликати в цілому арабському світі глибокий відрух проти англійського престижу. Англійський замах без сумніву викликав ненависть до тих кол, що за гроші зрадили й дальше зраджують благородні змагання арабського населення. Араби мають спільного ворога, спільного гнобителя — Англію.

ПРОМОВА МІН. ҐЕБЕЛЬСА

Берлін, 31. XII. — Сьогодні 31. XII. в год. 19-ій промовляв до німецького народу мін. д-р Ґебельс. Промова мін. Ґебельса присвячена закінченню Старого Року. Передавали її всі німецькі радіовисильні. Її зміст подамо в найближчому числі.

ПРОМОВА МІН. ДАРРЕ ДО НІМЕЦЬКОГО ХЛІБОРОБСТВА

Берлін, 31. XII. — З нагоди Нового Року міністр прохарчування та хліборобства Вальтер Дарре звернувся до німецького хліборобства з таким закликом:

„У переможному воєнному поході, що не має собі рівного, наші збройні сили побороли у минулому році ворога. Від Нордкапу до Біскаї стоїть сьогодні німецький фронт проти головного ворога Англії, що ми його вже важко вдарили і що вже відчуває тверді удари німецької протиблокади. Плян ворога, щоб нас виголодити, як це було у світовій війні, ганебно провалився завдяки нашій далекоглядній праці та зусиллям нашого хліборобства, що не вгавають. Німецька воєнна харчева політика досі блискуче видержала свою пробу. Часи, що грядуть ставитимуть ще дальше до німецьких хліборобів і до нас великі вимоги. Я знаю, що ми справимося з усіми завданнями, що надходять.

АНҐЛІЙСЬКІ БОМБИ НА ШВЕЦІЮ

Штокгольм, 30. XII. — Шведське посольство в Лондоні подало міністрові закорд. справ Швеції, що докладні досліди, що їх перевела анґлійська військова влада, потвердили факт скинення анґлійським летунством дня 29. X. ц. р. бомб в околиці Гельсінґборгу, що приймає за це відповідальність. Англійський уряд висловив шведському урядові співчуття з приводу нарушення невтральности.

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

СІЧЕНЬ

1. Середа — Боп.
2. Четвер — свмч. Ігнатія
3. Пятниця — Юліяни

НА ПОРОЗІ ДРУГОГО РОКУ Існування нашого часопису вітаємо Вп. Передплатників та Читачів „Краківських Вістей" побажанням: З Новим Роком всього добра і щастя, а притому запевнюємо Їх про наші зусилля — поставити цей часопис якнайкраще в майбутньому, щоб він міг таким чином захопити якнайширші круги громадянства стаючись Його необхідним інформатором, щоденною розвагою і лектурою цілої Велико Сімї.— Маючи це на увазі — ми подбали вже про збільшення кількости кореспондентів не лише в Ген. Губернаторстві, але й по всіх можливих центрах, де скупчені наші земляки. Будемо поширювати і надалі цю сітку наших дописувачів, притягаючи до співпробітництва всіх, що захочуть нам допомогти: нести такий важкий громадянський тягар, що ним є українська трибуна слова в наші часи. — З нинішним днем починаємо друкувати історичну повість Богдана Лепкого під наг. „Крутіж" тематикою з часів гетьмана Виговського. — Редакція.

ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО «КРАКІВСЬКИХ ВІСТЕЙ» вийде щойно в четвер вечором з приводу Нового Року.

— ПРОСИМО всякі письма та замовлення на часописи, книжки, в справах оголошень — висилати до В-а у кожній справі окремо, а якщо в однім листі то кожну справу на окремих листках. При пересилці грошей треба обовязково написати на відповідній до того призначеній частині чеку чи переказу на що призначені гроші. Більші замовлення посилати в листі, подаючи дату, коли і чим вислані гроші. — Це улегшить нам працю, а для Вас приспішить виконання замовлення. — «Українське Видавництво».

— ЗМІНА ЧИСЛА ТЕЛЕФОНУ ДИРЕКЦІЇ «УКРАЇНСЬКОГО ВИДАВНИЦВА» у Кракові. З днем 1. січня Дирекція «Українського Видавництва» змінила число свого телефону з 137-42 на 146-42.

— НА ЗИМОВУ ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТАМ складає Інж. Юрко Лашкевич — Сосновець зол. 50,— і кличе інж. Теофіля Кульчицького — Катовиці. Інж. Романа Колтунюка — Краків, д-ра інж. Володимира Котецького — Катовиці, інж. Ярослава Кузьмина — Ґляйвіц, Євгена і Володимира Бориса з Сосновець. Інж. Роман Івасик — Сосновець зол. 50.— і кличе інж. Орисю Гаврищак — Альт Берун, інж. Романа Купчинського — Бендзін і інж. Святослава Шматеру — Ченстохова.

— ПРОВІД СЕКЦІЇ ІНЖЕНЕРІВ ПРИ УЦК подає до відома, що істнує можливість умістити на працю кількох товаришів дипльомованих інженерів архитектів і будівельних техніків у будівельному відділі одного з дистриктів Ґенерального Губернаторства. Заінтересовані товариші навяжуть у цій справі контакт із Проводом. — Рівночасно взиває Провід Секції всіх товаришів інженерів, що перебувають у таборах полонених або переселенців у Німеччині, щоби подали свої адреси й життеписи. — Переписку в цих справах спрямовувати: Український Центральний Комітет, Краків, Зелена 26/7. (Украініше Гауптавсшусс, Кракау, Ґрінештр. 26/7).
1918 1-1 Секція Інженерів.

Малий фейлетон

От так собі...

Виходить новорічне число і треба фейлетону. Розглядаюся по всіх поличках бюрка: стоси надісланих малих фейлетонів, і то надійних авторів, та нічого під новий рік.

— Чи треба конче малого фейлетону? — питаю приятелів по пері.

— Обовязково! Зміна року... Мусить бути!

— Як мусить, то мусить: а тема?

Всі думають про тему.

Нема теми.

Отож пишу без теми. Навіть не знаю, з чого почати:

Новий Рік....

Є різні нові роки. Ще не так... Є декілька нових років. Є один, що всі числять, — це світовий, — є магометанський, є жидівський, і той, що ми не числимо. Неправда, щоб ми мали аж два нові роки. Хто так думає, помиляється. В нас є так: Прим. я буджусь і є вже новий рік. Я пригадав собі, що маю комусь щось зробити, чи щось вині. Тоді подумаю, і не клопочусь. Кажу: Я мав Вам це зробити, чи віддати, цього року, але цей рік є тамтой рік, і я вам справу поладнаю на другий рік...

Воно ясно і ніхто не може мати ніяких претенсій.

Або ви випадково спізнились. Хтось вам робить закид. Кажете: Гов! в ніякому разі: маю ще чотирнадцять днів часу... Справа поладнана.

Багацько таких добрих примірів можна дати на те, що спізнення часами корисні, а щодо усяких т. зв. свят, то навіть ніхто й не сумнівається.

Ось ви провадили, скажімо, до війни і тепер провадите, якийсь інтерес: чужі свята ніяково святкувати, у свої інтерес відчинений і — загалом не святкуєте ніяких свят. Скільки то заощадити можна!

Та річ у тому, що ми перше мусили і то з відомих причин, святкувати по старому, тепер же дехто ще призадумується. Між іншим один із моїх приятелів, автор численних календарів, що напамять вгадує погоду і загалом одинокий знавець у нас столітнього календаря, нині заторкнув таке немаловажне питання.

— А, — каже, — з цим календарем пора уже покінчити, бо навіть перед чужинцями ніяково. Нині приміром просить мене один на закінчення Старого Року. Я пояснюю йому, що в нас аж за два тижні, а він сміється...

— Бо Ви не вміли пояснити...

— Як то?

— А так, що не вміли. Треба було сказати просто і ясно: Ми народ мякий по вдачі, в нас це свято жіночого роду й називається „Маланка", не Новий Рік.

— А чому він пізніше?

— Вона пізніше, жінки все спізняються...

Леле.

Хай сяють радістю дитячі очі...

(Звіт зі „Свят-Миколаївської допомогової акції)

Таким гаслом започаткувала редакція „Малих Друзів" пропаґанду допомоги українській дітворі зприводу дня св. Миколая і „Ялинки".

Щоб здійснити цей клич, створився у Кракові окремий комітет, зложений з представників місцевого УДК, Управи української народн. школи, Жіночої Чети Куріня Молоді та редакції „Малих Друзів". Акція, ведена комітетом зокрема Жіночою Четою Куріня Молоді, увінчалася просто прекрасним успіхом. На останньому звітовому засіданні стверджено такий остаточний вислід праці комітету: в дні 18. грудня підчас Миколаївського Свят-Вечора роздано було дітворі 160 пакунків з ласощами, одіжжю, біллям, обувою, шкільними приладдями і т. п. Крім цього жертвовано 35 пакунків теж з одіжжю та обувою місцевій дітворі братнього білоруського народу.

Попри це дітвора місцевої бурси одержала зокрема книжечки для своєї бібліотеки та молитовники.

Сьогодні всі українські діти в Кракові є достаточно забезпечені перед зимою одягом та обувою. Це вислід праці Свят-Миколаївського Комітету та жертвенности українського громадянства, яке в загальній сумі шляхом добровільних пожертв, купна різочок та вступів на свя-миколаївські вечорі в дні 18. (для дітвори) і 19. грудня (для „старших") зложили досить поважну квоту, бо 2.212,60 зол. Ця квота не тільки покрила всі „свят-миколаївські" потреби, але вможливила теж прийти з допомогою іншим потребам.

Рішенням комітету всю надвижку розділено, як слідує: на потреби місцевого садка-захоронки 200 зол., хворим жертвам тюремних мурів — 201 зол., інвалідам останньої війни — 300 зол., на закупно шкільної бібліотеки для дітвори 200 зол. і на устроєння „Ялинки" для дітвори 600 зол.

З цього короткого звіту бачимо, що в українському громадянстві є глибоке розуміння клича: „Дітвора — майбутнє — усе для дітвори", бо здійснювання цього клича це питання нашого: бути, або не бути.

На тому місці проголошуємо ще останній виказ свято-миколаївських пожертв: Вп. П.: Навроцький Юрій 3 зол., Пастушенко Мирослав — 20 зол., Українбанк — 100 зол.

Всім Жертводавцям, що поспішили з дарами так в грошах як у натурі, складає оцим Комітет щиросердечне українське „Спасибіг!"

ПОДЯКА

Цією дорогою висловлюємо свою глибоку вдячність усім тим, що допомогли Св. Памяті Таткові й Мужеві Нашому Миколаєві Олександровичу Янчевському, полковникові Українського Війська, як підчас довготривалої тяжкої недуги, так і підчас відпровадження тлінних останків до місця тимчасового спочинку дня 5. листопада 1940. р.

Дякуємо Всеч. О. Прот. Олександрові Чубук-Подільському з Дружиною; б. голові Союзу Українок у В-ві п. Марії Левіцькій, п. м-рові Петрові Божкові з Дружиною; полк. В. Мазюкевичеві з Дружиною, В. Дітелеві, Т. Самійленкові, В. Арендтові; сотн.: Т. Скорському, Д. Денисенкові, М. Полтавченкові; пор. А. Ковалевському; хор. О. Трофимюкові; інж. М. Руденкові.

Дякуємо лікарям за дбайливу опіку: П. Шумовському, Ст. Снігуровичеві, А. Саламанчукові, М. Голейко, О. Снігурі.

Дякуємо Всечесним Отцям за відслуження жалібних молитов і надгробне слово: о. прот. П. Пащевському, о. В. Лопуховичеві, о. А. Новіцькому.

Дякуємо Українському Науковому Інститутові у В-ві; Українському Урядові Довіря; Военно-Історичному Т-ву; Союзові Гетьманців-Державників у В-ві; Товаришам Старшинам і Козакам із ген. О. Савченко-Більським на чолі; всім Друзям і Знайомим, що оказали нам стільки сердечности й зичливости в такій тяжкій для нас хвилині.

Дружина й Донька.

Короткі вістки

= УДЕРЖАВЛЕННЯ ЗАЛІЗНИЦЬ В МЕКСИКУ. Парлямент ухвалив одноголосно удержавлення залізниць у Мексику.

= РІЗДВЯНІ СВЯТА В ЕСПАНІЇ відбулися під знаком суспільних імпрез. В Мадриді жіноча орґанізація Фалянґи розділила велику кількість харчів і теплої одежі. В Альмерії роздано 20.000 обідів.

= АМБАСАДОР ФРАНЦІЇ в Уошинґтоні відбув довшу розмову з державним підсекретарем Суммером Уелсом.

= ДВА АНҐЛІЙСЬКІ КОРАБЛІ „Ситі оф Бодфорд", 6.402 тон, й „Боднан", 5.342 тон, вислали телеґрами „С.О.С." з проханням негайного рятунку.

= ДІ ПАС іменований ґенеральним секретарем французьких пошт.

— БУРЕВІЙ НАД МАРОКОМ. В околицях Мак Агмед шалів нагальний буревій. Під заваленими будинками погибло 10 тубильців. Матеріяльні втрати дуже великі. Буревій виривав з корінням навіть старі дерева.

— НЕБУВАЛІ МОРОЗИ В ЕСПАНІЇ. Хвиля морозів в Еспанії триває дальше. В різних околицях було 15 і навіть 20 ступнів нижче зера. В деяких провінціях сильні морози спричинили великі шкоди в засівах.

При всяких оголошеннях, що їх надсилається до Адміністрації для вміщення в часописах, треба надсилати одночасно належитість та подати, чи оголошення має бути вміщене в ЩОДЕННИКУ „Кр. Вісті" чи ТИЖНЕВИКУ, чи, може, в ОБОХ часописах.

ОГОЛОШЕННЯ

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Котра з інтелігентних пристійних дівчат Сокальщини — навяже зі мною переписку. Листи до Адм. Кр. Вістей під ч. 1894.

Д-р Павло Паляниця зі села Терпилівка пов. Збараж, пошукує Д-р Дмитра Козуба. Ласкаві повідомлення за зворотом коштів на адресу: — Paul Palaniza, Zeuten b. Berlin, Hohenzollernstr. 21. 1895 1-2

Попович Доня зі села Грабівці, пов. Надвірна — пошукує Ірку Григорчук, Мирося Вереса, Романа Танчука. Хто знає, прошу мене повідомити. Кошта звернy. Donia Popowytsch, Berlin - Wannsee, Hohenzollernstr. 22. 1896 1-2

Товаришу Васильку Кіричинськиń! Я Микола Яремчак. листи від Тебе одержую. Пиши на адресу: Stalag X A. Gefang. № 5260. 1897 1-2

Пошукую стриечного брата Александра Волянського зі села Скобливе, пов. Горохів. Відзився на мою адресу: Pylypiuk Hnat, Lager Buchberg, Baracke 33/6 bei Wolfratshausen (München). 1901 1-2

Хто знає, де перебуває Романик Микола з Янова Старого п. Яворів, був в полоні, прошу повідомити Хмику Петра, Варшава, Коперника 13. 1902 1-2

Шофера, механіка першорядну силу приймe — „Agraria", Люблин, Костюшка 8. 1889 1-4

Увага! Українці в Німеччині! Всі українські видання, як книжки, словники, календарі, портрети славних людей, тризуби, дістанете в Українській Книгарні „Пробій", Berlin, № 0,55, Chodowieckistr. 28/IV. 1890 1-7

Українці полонені увага! Можу затруднити мулярів та теслів. Вимагано: 9 літню практику в свому фаху. Зголошення надсилати на адресу: Arcadius Kozak, Baumeister, Bromberg, Taubenstrasse 48. 1857 1-7

Пошукую брата Олексу КЛІША, котрий був при французькій армії. — Дмитро Кліш, Stalag IV A. Gefang. № 5970. 1903 1-1

Друзі з села ЦІНЕВА, пов. Станиславів, відізвіться на адресу: — Василь Джурин, Данило Олексин, Oberau, Kr. Meissen. 1904 1-1

Друзі зі села КОРОСТЯТИН, пов. Рівно, відізвіться на адресу: — Іван Адамчук, — Oberau, Kr. Meissen. 1905 1-1

Друзі зі села ПОНИКОВИЦІ, пов. Броди, відізвіться на адресу: — Володимир Газдун, — Oberau, Kr. Meissen. 1906 1-1

Друзі з повіту ЗБАРАЖ, відізвіться на адресу: Володимир Крамар, Oberau, Kr. Meissen. 1907 1-1

Шукаю товариша Михайла Кузь зі села Кізлова, пов. Камінка Струмілова. — Василь Бойко, Oberau, Kr. Meissen. 1908 1-1

Друзі і знайомі зі села КОМАРОВА, пов. Стрий, зголосіться на адресу: — Jacura Stefan, Post: Quellengrund, Kr. Gr. Strehlitz, Ukr. Landarbeiter. 1909 1-1

Пане ЛОГУШ! Напишіть до мене! Д-р О. Кушнір, Kurort, Ernsdorf O/S bei Bielitz. 1910 1-1

Стефанюк і Шепаровецькі, пов. Коломия, — відгукніться на адресу: Гальчук Дмитро, Rzeszów, Grunwaldzka 5. 1911 1-2

Кревних, знайомих, товаришів повідомляю, що я звільнений з нім. полону. Пишіть! — Ostapczuk Iwan, Loitz, Pomor. Marktstrasse 153, Köming, Kr. Erimmen. 1912 1-1

Кревних, знайомих, товаришів повідомляю, що я звільнений з нім. полону. Пишіть на адресу: Tychyj Mykola, Loitz, Pomor. Marktstrasse 153, Kr. Erimmen, Köming. 1913 1-1

АДВОКАТ на провінції пошукує рутинованого конципієнта. Зголошення зі заподанням дотеперішньої практики і своїх услівій, проситься висилати до Адм. Кр. Вістей під ч. 1914. 1-3

КИШЕНЕВИЙ ТЕРМІНАРИК на 1941 рік

ціна 1.20 зол., оправл. у полотно 1.80 зол.

До набуття в усіх українських книгарнях.

— Замовлення слати: — »БЕРКУТ« Краків, Ленартовича 5.

1915 1-1

ПРИЙМУ до науки столярства 2-ох хлопців від 15 до 17 р. життя. Замісцеві знайдуть приміщення з удержанням у Ремісничій Бурсі. — Іван Васьо, Ярослав, Головна 22. 1917 1-1

ХАДАЙ Дмитро і ГЛАДЬО Микола зі села Княжпіль п. Добромиль, просять знайомих відізватись на адресу: Dmytro Chadaj, або: Hladio Mykola, Braunschweig, Rosehagen 5. 1919 1-1

Товариші та знайомі з ПЕРЕДИЛЬНИЦІ, пов. Добромиль, відізвіться на адресу: Боднар Степан, Elbing -- Westpreussen, Ziesestr. 71 b. Brauerei „E. B.". 1921 1-1

Товариші з МОСТИСЬК к. Львова, відгукніться на адресу: Боднар Степан, Elbing --- Westpreussen, Ziesestr. 71 b. Brauerei „E. B.". 1920 1-1

Пошукую знайомих Друзів зі села Скварява Нова, пов. Жовква, Пилипа Гука, Кузьмина Степана й Яворівського Степана. Пишіть на адресу: БРЕНЬ Михайло, Elbing, Westpreussen, Ziesestr. 71 b. Brauerei „E. B.". 1922 1-1

Пане Івасю КАЛИНЯК з Остриці, пов. Товмач! Подайте свою адресу! Пастор Василь Ломей, Neuendeltelsau, Bayern, Adolf Hitlerstr. 9. 1923 1-1

Пане Проф. ВИШИВАНЮК із Люблина (родом із Раківчика, пов. Коломия), подайте свою адресу! Mykola Duttschak, Neuendeltelsau, Bayern, Hagerstr. 11. 1924 1-1

ІРИНА БАЛТАРОВИЧ-ВАДЕЦЬКА з Глиням, пошукує п. Хамулів та інших знайомих із Глиням, — нехай відізвуться на адресу: Вадецька, Пулави, вул. Зелена 34. 1925 1-1

Полонений із Перегінська, СЕРГІЙ ЛЕВ, просить інж. Юліяна ЛЕВИЦЬКОГО написати до нього. — Serhij Lew, Gefangenennummer 8342, Stalag VII B. Arb. Kom. 203. 1926 1-1

ЛЕОНІД ЦАРИК із Рівного просить знайомих відгукнутися на адресу: Краків, вул. Краківська 21. 1927 1-1

Хто знає, де проживає Володимир ЩЕРБАТИЙ із села Білень, пов. Рівне, зволіть подати вістку для жінки на адресу: Михайло Щербатий, Tschesnyky, Post Kotlize, Kreis Zamość. 1928 1-1

Хто знав би Дмитра ГРЕЩУКА з села Базар, пов. Чортків, просимо відізватись на його адресу: Oberau, Kreis Meissen. 1929 1-1

Друзі з села ЯКСМАНИЧІ, пов. Перемишль, відізвіться на адресу: Микола ГУЛЬЦЬО, Oberau, Kr. Meissen. 1930 1-1

Пошукую брата Стефана з села Долина, пов. Камінка Струмилова. — ХІМКА Михайло, Oberau, Kr. Meissen. 1931 1-1

Друзі з села БУДЗАНОВА, пов. Теребовля, відізвіться на адресу: Михайло ПОЛІВЧАК, Oberau, Kr. Meissen. 1932 1-1

Друзі з села ЯБЛОНІВКИ, пов. Підгайці, відізвіться на адресу: Володимир РЕПЕЦЬКИЙ, Oberau, Kr. Meissen. 1933 1-1

Хто знав би Петра ЛЕТВИНСЬКОГО зі села Плауча Велика, пов. Бережани, прошу повідомити на адресу: Яків БЛАШКІВ, Oberau, Kr. Meissen. 1934 1-1

ДРУЗІ Ярослав Біщук, Ярослав Сірський зі села Стовпин, пов. Радехів, відізвіться на адресу: — Дмитро КОВАЛИШИН, Oberau, Kr. Meissen. 1935 1-1

Друзі зі села ЖБАДИНЯ, пов. Городок Ягайлонський, відізвіться: Іван КІШ, Oberau, Kr. Meissen. 1936 1-1

ІВАН БОЛЮХ пошукує брата Михайла зі села Поручин, пов. Бережани, на адресу свою в Oberau, Kr. Meissen. 1937 1-1

ОСИП КОЗІЙ шукає брата ПАВЛА ДАЦКОВОГО зі с. Мушанець, пов. Теребовля, на свою адресу в Oberau, Kr. Meissen. 1938 1-1

Хто знав би, де перебуває, мабуть ще як полонений ІВАН ПАНАС, прошу повідомити: Іван СІДЕЛЬНИК, Oberau, Kr. Meissen. 1939 1-1

Хто вернув з ФРАНЦІЇ, а знав би про ЮРКА СЕНЬКА, прошу повідомити: — Осип Сенько, Oberau, Kr. Meissen. 1940 1-1

Хто знав би про Михайла БІЛОГО, мабуть ще в полоні, родом з Цитулі, пов. Сінява, прошу повідомити: Михайло Свидрашко, Oberau, Kr. Meissen. 1941 1-1

Потрібний від сейчас чесний з капіталом 5.000 зол. фахівець - купець до отворення галянтерії. Повищий капітал не мусить бути в цілості зараз ужитий. Зголошення слати до Адм. Кр. Вістей під ч. 1942. 1942 1-2

ШУКАЄМО домашньої помічниці зі знанням нім. мови, до ведення домашнього господарства з вародиною до нечисленної німецької родини: вул. Конарського 42 м. 2. Краків. 1943 1-1

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/12 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередну адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини начеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20 гр.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79